

Presentació

El número 21 de la revista ANÀLISI. QUADERNS DE COMUNICACIÓ I CULTURA és un monogràfic dedicat a proporcionar una perspectiva general de la recerca que es fa a Europa sobre comunicació; concretament es titula «La recerca europea en comunicació social». Es tracta d'una iniciativa del Centre d'Investigació de la Comunicació que ha cristal·litzat en un conjunt de textos de l'edició dels quals se n'ha encarregat Manuel Parés i Maicas. Agraïm, doncs, als responsables de l'esmentat Centre la disponibilitat que han tingut, gràcies a la qual els lectors de la nostra revista podran accedir a la versió catalana dels textos que formen el volum monogràfic.

La present edició del número monogràfic enceta una col·laboració entre la nostra revista i una institució exterior al món universitari; fins ara els diferents números de la revista ANÀLISI sempre havien estat confeccionats per iniciativa exclusiva del seu consell de redacció. En el futur seguirà essent així; la fórmula emprada en el número 21 tindrà, doncs, un caràcter excepcional, a causa de l'interès que té poder oferir un panorama actualitzat de la recerca europea i de l'oportunitat que hem tingut de col·laborar amb una institució de la Generalitat.

Durant els darrers cinc números, la revista, dirigida per Josep Lluís Gómez Mompart, ha fet passes endavant, tant pel que fa a la millora de la seva qualitat científica, com a la regularitat de les seves edicions. Actualment ANÀLISI constitueix un instrument vàlid per a la difusió dels treballs científics catalans en comunicació i una tribuna sempre oberta als investigadors espanyols i internacionals. El número 21 que el lector té a les seves mans ha estat elaborat per un nou equip format per Jordi Berrio com a director, i Lluís Badia i Albert Chillón com a sotsdirectors. El repte que tenim plantejat els qui formem aquest nou equip de direcció és el de seguir fent passes endavant en la millora de la qualitat de la nostra publicació i en l'extensió de la seva difusió internacional. Una de les qüestions que se'ns presentarà immediatament serà la que fa referència a la introducció o no de canvis tecnològics en l'edició de la revista. Haurem de sospesar en quina mesura els nous suports magnètics són més funcionals que el tradicional de paper.

L'elaboració del dossier sobre la recerca a Europa sembla especialment interessant, a causa de les diverses raons que el fan pertinent i també oportú. De

primer, perquè aquest àmbit ha estat dominat, potser d'una manera excessiva, per l'adaptació de la recerca que s'ha fet als Estats Units. Aquesta situació podia tenir alguna justificació durant el transcurs de l'etapa que va des del final de la Segona Guerra Mundial fins a la meitat de la dècada dels vuitanta aproximadament, tot i que en alguns països com són França i la Gran Bretanya —mentre Alemanya patia el sotrac del nazisme i les conseqüències de la pèrdua de la guerra— se seguiren realitzant estudis de gran nivell. Aquesta situació, podríem dir-ne, de dependència canvia en el temps indicat, de manera que, durant les darreres dècades, la recerca europea s'ha estès i ha augmentat de nivell. Als països amb llarga tradició investigadora se n'hi han afegit d'altres, com és el cas d'Itàlia, Holanda, Suècia i Finlàndia, Àustria i, fins i tot, Catalunya i Espanya. D'altra banda, el dossier que el lector té a les seves mans inclou la informació sobre la recerca que es fa a països dels quals normalment tenim poques notícies, com poden ser Bèlgica, Suïssa o Dinamarca.

Una altra de les raons que fan oportuna la publicació del dossier és que, en el moment actual, resulta especialment interessant realitzar estudis panoràmics, a causa de la varietat que presenten les distintes metodologies que s'utilitzen i la coexistència de diverses escoles científiques. Efectivament, si la sociologia i també la teoria de la comunicació estaven dominades, fins als anys setanta, pels corrents funcionalistes i la recerca empíricoanalítica, actualment el panorama es força més divers, sense que hi puguem trobar cap corrent que sigui clarament dominant. A més, creiem que aquesta necessitat és especialment intensa en els països com el nostre, en els quals encara predomina l'adaptació dels corrents forans per sobre de les realitzacions pròpies en els camps de la recerca i de la docència.

Resulta interessant de remarcar que les ressenyes corresponents als diferents països han estat realitzades per destacats especialistes, cosa que posa a les nostres mans visions especialment fiables de les diverses escoles i centres que s'hi destaquen. A causa de tot això, podem establir comparacions interessants i balanços significatius sobre el pes que tenen les distintes escoles que hi ha en el nostre continent.

Per totes aquestes raons creiem que, en posar a mans dels lectors de la nostra publicació els textos continguts en el número actual, fem una acció a favor de la consolidació de la recerca sobre comunicació social a Catalunya i col·laborem a millorar les relacions científiques entre les diferents regions europees.

Jordi Berrio